

Sygn. akt IIIU 919/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2015r.

<i>Sąd Okręgowy</i>	<i>w Ostrołęce</i>	<i>Wydział III</i>
<i>Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych</i>		

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Obrębska

Protokolant: sekr. sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2015r. w O.

sprawy z odwołania Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 17 września 2014 r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. M. prawo do emerytury począwszy od dnia 01.07.2014r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 919/14

UZASADNIENIE

W dniu 30.07.2014r. Z. M. złożył w II Oddziale ZUS w W. wniosek o ustalenie uprawnień do wcześniejszej emerytury.

Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 17.09.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił Z. M. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie udowodnił on wymaganego 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Z. M. decyzję powyższą zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że nie zgadza się z decyzją ZUS, gdyż w szczególnych warunkach pracował w firmie (...) w N. jako kierowca samochodu ciężarowego, w tym w okresie od 05.04.1988r. do 30.06.1988r. będąc skierowanym do pracy w RFN wykonywał pracę przy montażu

konstrukcji metalowych na wysokości. Zdaniem odwołującego do pracy w szczególnych warunkach winien być mu też zaliczony okres zatrudnienia w PPUH (...) w B., gdzie również pracował jako kierowca tira. Odwołujący podniósł też, że do ogólnego stażu pracy ZUS winien mu zaliczyć okres zatrudnienia w Kółku Rolniczym w K.. W toku postępowania sądowego odwołujący wniósł też o uwzględnienie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w P.Z. T. i P.Z. R., w W. - Skład (...), w (...) w N., w I. (...) w P. oraz w PPHU (...) s. c. w N..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że Z. M. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie udowodnił on żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Po przedłożeniu przez odwołującego w toku postępowania sądowego dodatkowych dokumentów – świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach - ZUS zaliczył odwołującemu do stażu pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia w PPHU (...) od 01.12.1993r. do 30.04.1994r. oraz w firmie (...) Sp. z o.o. w okresie od 01.03.1995r. do 31.12.1995r. tj. łącznie 1 rok i 24 dni z wyłączeniem okresów nieskładkowych (decyzja z dnia 12.02.2015r.). ZUS nie znalazł natomiast podstaw do zaliczenia do okresów pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w firmie (...) z uwagi na rozbieżności co do stanowiska zajmowanego przez odwołującego w przedłożonych świadectwach pracy oraz w firmie PPHU (...) s.c. w N., gdyż pracodawca w przedłożonym świadectwie pracy nie określił ściśle punktu określającego stanowisko pracy odwołującego.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

Z. M. urodził się (...) Nie jest członkiem OFE.

Na dzień 01.01.1999 r. zgromadził okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 27 lat, 6 miesięcy i 14 dni. Oprócz okresów składkowych i nieskładkowych uznanych przez ZUS w decyzji z dnia 17.09.2014r. odwołujący był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Kółku Rolniczym w K. w okresie od dnia 01.07.1969r. do dnia 6.01.1972r.

Z dniem 09.01.1974r. Z. M. został zatrudniony w (...) I. w N. charakterze kierowcy samochodu ciężarowego. Powierzono mu wówczas (...). Od 23.09.1981r. do 07.01.1982r. i od 20.01.1982r. do 05.10.1982r. Z. M. był oddelegowany na budowy eksportowe do NRD, gdzie pracował jako ślusarz. Z dniem 8.11.1982r., po powrocie z NRD odwołującego ponownie zatrudniono na stanowisku kierowcy w D. (...). Na tym stanowisku jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym przekraczającym 3,5 tony odwołujący pracował aż do 04.04.1988r., po czym począwszy od dnia 05.04.1988r. ponownie podjął pracę na budowie eksportowej w RFN w M. na stanowisku monter. Ponownie pracę w kraju w firmie (...) podjął z dniem 01.12.1988r., gdzie pracował do 15.06.1989r. na stanowisku robotnika transportowego.

Od 16.06.1989r. odwołujący podjął zatrudnienie w firmie P.Z. T., gdzie pracował do 27.12.1990r., a następnie w P.Z. R., gdzie pracował od 28.12.1990r. do 31.07.1993r. Od 01.12.1993r. do 30.04.1994r. Z. M. był zatrudniony w firmie (...). Z dniem 01.03.1995r. podjął pracę w (...) s.c. w N., gdzie pracował do 31.12.1995r. Następnie podjął zatrudnienie w firmie (...) w P., gdzie pracował w okresie od 20.05.1996r. do 20.05.1997r., po czym został zatrudniony w PPHU (...) s.c. w N., gdzie pracował od 01.07.1997r. do 31.12.1997r. We wskazanych wyżej okresach w firmie P.Z. T., P.Z. R., W. Skład (...), (...) s.c. w N., w firmie (...) w P. oraz w PPHU (...) s.c. w N. odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym przekraczającym 3,5 tony. Staż pracy w szczególnych warunkach Z. M. wynosi 19 lat, 9 miesięcy i 21 dni.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: dokumenty z akt rentowych i dokumenty z akt osobowych, zeznania odwołującego oraz świadków W. K., J. M., J. K., G. P. W. P. i P. Z., świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach 20.01.2015r. i 19.01.2015r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie Z. M. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż urodził się on 07.09.1950r. Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zasadniczo okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy (tak: § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r.). Zgodnie jednak z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień, w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń wszelkimi dowodami (wyrok SN z dnia 06.09.1995r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77, wyrok SN z dnia 02.02.1996r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239).

ZUS po analizie zgromadzonej w aktach dokumentacji uznał ostatecznie, że Z. M. udowodnił na dzień 01.01.1999 r. okres pracy w szczególnych warunkach w rozmiarze 1 roku i 24 dni.

Odwołujący w toku postępowania wywodził natomiast, że w szczególnych warunkach jako kierowca samochodu ciężarowego pracował również w firmie (...) w N., w firmie P.Z.T., P.Z. R., PPUH (...), I. i PHU (...).

Na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach w I. w N. odwołujący złożył jedynie ogólne świadectwo pracy z dnia 15.06.1989r., z którego wynika, że był on zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcji i (...) w N. w okresie od 09.01.1974r. do 15.06.1989r. na stanowisku kierowcy – robotnika transportowego.

Odnośnie zatrudnienia w firmie (...) odwołujący w swoich zeznaniach utrzymywał, że pracował tam wyłącznie jako kierowca ciężarówki Stara o ładowności pow. 3,5 tony.

Na okoliczność rzeczywistego charakteru zatrudnienia odwołującego w tym okresie Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków W. K. i J. M..

Świadek W. K. podał, że on w I.-u jeździł dźwigiem, natomiast odwołujący jeździł cały czas samochodem ciężarowym i woził materiały budowlane. Świadek podał, że nie widział, by odwołujący pracował na stanowisku robotnika. Odnośnie charakteru pracy odwołującego na budowach eksportowych świadek nie posiadał wiedzy, gdyż sam na te budowle nie wyjeżdżał.

Podobnej treści zeznania złożył świadek J. M., który również podał, że odwołujący w firmie (...) pracował jako kierowca samochodu ciężarowego pow. 3,5 tony. Również ten świadek nie przypominał sobie, żeby odwołujący pracował jako robotnik transportowy. Odnośnie budowli eksportowych świadek podał, że razem z odwołującym pracowali na rusztowaniach, kładli wate, płyty azbestowe, wstawiali okna, utykali je pianką.

Sądowi udało się pozyskać dokumentację osobową odwołującego za sporny okres zatrudnienia odwołującego w firmie (...). Jej analiza wskazuje, że Z. M. został zatrudniony w charakterze kierowcy samochodowego (vide dokument potwierdzający przyjęcie do pracy k.10). Fakt, iż odwołujący był kierowcą (...) potwierdza angaż z dnia 01.04.1974r. (k.11). Również kolejne angaże z akt osobowych potwierdzają, że odwołujący aż do 22.09.1981r. był kierowcą. Od 23.09.1981r. do 07.01.1982r. i od 20.01.1982r. do 05.10.1982r. odwołujący był oddelegowany na budowy eksportowe do NRD, gdzie pracował jako ślusarz (vide umowy, karty obiegowe przyjęcia i zwolnienia, aneksy do umowy k. 29,33,35,47). Z dniem 8.11.1982r., po powrocie z NRD odwołującego ponownie zatrudniono na stanowisku kierowcy w D. (...) (angaż k. 51). Na tym stanowisku odwołujący pracował aż do 04.04.1988r., po czym począwszy od dnia 05.04.1988r. odwołujący ponownie podjął pracę na budowie eksportowej w RFN w M. na stanowisku monter (vide umowa k. 69). Ponownie pracę w I.-u podjął z dniem 01.12.1988r. na stanowisku robotnika transportowego (k. 72,73,74). W kolejnych dokumentach aż do zakończenia zatrudnienia 15.06.1989r. stanowisko pracy odwołującego określone było jako robotnik transportowy.

Dokumenty z akt osobowych odwołującego za sporny okres zatrudnienia nie budziły wątpliwości Sądu co ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy i zostały uznane za w pełni wiarygodne. W takim stanie rzeczy zeznaniom świadków i odwołującego Sąd dał wiarę tylko w tym zakresie w jakim zgodne są z dokumentami z akt osobowych. Rzeczą oczywistą jest, że z uwagi na znaczny upływ czasu zarówno odwołujący, jak też przesłuchani świadkowie mogli pewnych okoliczności w zakresie zmian w charakterze zatrudnienia odwołującego na przestrzeni lat nie pamiętać.

Reasumując powyżej omówione dowody Sąd uznał, że okresy od 09.01.1974r. do 22.09.1981r. (do wyjazdu na budowę eksportową do NRD) i od 08.11.1982r. do 04.04.1988r. (do wyjazdu na kolejną budowę eksportową) tj. łącznie 13 lat, 1 miesiąc i 12 dni należy odwołującemu zaliczyć do stażu pracy w szczególnych warunkach. W tym okresie Z. M. wykonywał pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony. Była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace te wyszczególnione są w wykazie A dziale VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Sąd uznał, że brak jest przekonujących dowodów by w trakcie zatrudnienia na budowach eksportowych w NRD odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach w firmie P.Z. T. i P.Z. R. odwołujący również złożył jedynie ogólne świadectwo pracy datowane na 30.07.1993r., z którego wynika, że w P.Z. T. był on zatrudniony od 16.06.1989r. do 27.12.1990r., a następnie w P.Z. R. od 28.12.1990r. do 31.07.1993r. na stanowisku kierowcy.

Odwołujący w swoich zeznaniach wywodził, że w tym okresie pracował wyłącznie jako kierowca 5 – tonowej ciężarówki, którą przewoził głównie gwoździe po całej Polsce.

Zeznania odwołującego potwierdzili świadkowie G. P. i W. P., którzy zeznali, że odwołujący rzeczywiście w firmie (...), a następnie R., wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności pow. 3,5 tony. Jeździł samochodem ciężarowym (...) o ładowności 5 ton, woził głównie gwoździe i chemię gospodarczą w płynach. Innych prac oprócz prac kierowcy nie wykonywał.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego, nie znajdując żadnych podstaw by kwestionować ich szczerść i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Świadkowie to osoby obce dla odwołującego. Nie mają żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań. Ich zeznania wzajemnie się uzupełniają, tworząc logiczną całość. Świadkowie pracowali razem z odwołującym, zatem posiadają wiedzę w przedmiocie rzeczywistego charakteru jego pracy.

Z powyższych względów Sąd uznał, że powyższy okres zatrudnienia od 16.06.1989r. do 31.07.1993r. (tj. łącznie 4 lata, 1 miesiąc i 15 dni) należy odwołującemu zaliczyć do stażu pracy w szczególnych warunkach. W tym okresie Z. M. wykonywał pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym przekraczającym 3,5 tony. Była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace te wyszczególnione są w wykazie A dziale VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Odnośnie charakteru pracy w firmie (...) odwołujący również złożył jedynie ogólne świadectwo pracy datowane na 20.05.1997r., z którego wynika, że był on tam zatrudniony od 20.05.1996r. do 20.05.1997r. na stanowisku kierowcy-mechanika.

Odwołujący w swoich zeznaniach wywodził, że w tym okresie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie jako kierowca ciężarówki o masie dopuszczalnej 22 tony.

Zeznania odwołującego potwierdził w pełni świadek J. K. – właściciel firmy (...), który zeznał, że odwołujący rzeczywiście w jego firmie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności pow. 3,5 tony. Jeździł ciągnikiem siodłowym marki R. (...) w transporcie międzynarodowym. Świadek podał, że po zakończeniu zatrudnienia nie wystawił odwołującemu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, bo nie miał wówczas wiedzy, że należy takie świadectwo wystawić. Potwierdził jednak w pełni, że odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym przekraczającym 3,5 tony. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka i odwołującego, nie znajdując żadnych podstaw by kwestionować ich szczerłość i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Ich zeznania wzajemnie się uzupełniają, tworząc logiczną całość. Świadek zatrudnił odwołującego w swojej firmie, stąd posiadał wiedzę w przedmiocie rzeczywistego charakteru jego pracy.

Z powyższych względów Sąd uznał, że powyższy okres zatrudnienia od 20.05.1996r. do 20.05.1997r. (tj. łącznie 1 rok) należy odwołującemu zaliczyć do stażu pracy w szczególnych warunkach. W tym okresie Z. M. wykonywał pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym przekraczającym 3,5 tony. Była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace te wyszczególnione są w wykazie A dziale VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach w firmie PPHU (...) s.c. w N. odwołujący również złożył jedynie ogólne świadectwo pracy datowane na 15.01.1998r., z którego wynika, że był on tam zatrudniony od 01.07.1997r. do 31.12.1997r. na stanowisku kierowca-konwojent.

Odwołujący w swoich zeznaniach wywodził, że również w tym okresie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie jako kierowca 40 – tonowej ciężarówki, gdzie został zatrudniony w zastępstwie za nieobecnego pracownika.

Zeznania odwołującego potwierdził w pełni świadek P. Z. – właściciel firmy (...), który zeznał, że zatrudnił odwołującego w zastępstwie za nieobecnego pracownika na pół roku. Świadek zeznał, że odwołujący w jego firmie w okresie od 01.07.1997r. do 31.12.1997r. wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności pow. 3,5 tony. Podał, że odwołujący jeździł ciężarówką R. Major z naczepą chłodnią. Również ten świadek podał, że nie wystawił wówczas odwołującemu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, gdyż nie miał świadomości, że trzeba takie świadectwo wystawić. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka i odwołującego, nie znajdując żadnych podstaw by kwestionować ich szczerłość i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Ich zeznania wzajemnie się uzupełniają, tworząc logiczną całość. Świadek zatrudnił odwołującego w swojej firmie, stąd posiadał wiedzę w przedmiocie rzeczywistego charakteru jego pracy.

Z powyższych względów Sąd uznał, że powyższy okres zatrudnienia od 01.07.1997r. do 31.12.1997r. (tj. łącznie 6 miesięcy) należy odwołującemu zaliczyć do stażu pracy w szczególnych warunkach. W tym okresie Z. M. wykonywał pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym przekraczającym 3,5 tony. Była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace te wyszczególnione są w wykazie A dziale VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Po dołączeniu wyżej wyszczególnionych okresów w łącznym wymiarze 18 lat, 8 miesięcy i 27 dni do okresów uznanych przez ZUS z tytułu zatrudnienia w firmie PPHU (...) Sp. z o.o. w wymiarze 1 roku i 24 dni, staż pracy w szczególnych

warunkach odwołującego wynosi 19 lat, 9 miesięcy i 21 dni. W takim stanie rzeczy bezprzedmiotowe okazało się prowadzenie postępowania dowodowego czy również firmie PPUH (...) odwołujący wykonywał prace w szczególnych warunkach.

Odwołujący w swoim odwołaniu wnioskował również o zaliczenie mu do stażu pracy okresu zatrudnienia w Kółku Rolniczym w K. od 01.07.1969r. do 6.01.1972r. Na okoliczność rzeczywistego zatrudnienia w tym okresie odwołujący złożył datowane na 03.01.1973r. i opatrzone pieczęcią zaświadczenie, w którym Zarząd Kółka Rolniczego w K. zaświadczył, że Z. M. pracował w Kółku Rolniczym w K. od dnia 01.07.1969r. do dnia 6.01.1972r. na stanowisku kierowcy. Powyższe zaświadczenie zostało zakwestionowane przez ZUS ze względów formalnych, z uwagi na brak daty urodzenia odwołującego, a także pieczętki imiennej pracownika upoważnionego do podpisywania dokumentów. Odwołujący w swoich zeznaniach utrzymywał, że rzeczywiście był zatrudniony w Kółku Rolniczym w K. od dnia 01.07.1969r. do dnia 6.01.1972r. tj. do podjęcia służby wojskowej. Pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze traktorzysty przy pracach rolniczych w polu oraz w transporcie, gdzie przewoził kamień, piasek. Odwołujący podał, że z uwagi na znaczny upływ czasu od tego okresu nie jest w stanie wskazać świadków, którzy mogliby potwierdzić powyższe, bo w większości są to osoby, które już nie żyją. Pomimo powyższego Sąd uznał za zasadne zaliczenie odwołującemu powyższego okresu do stażu pracy, uznając jego zeznania w tym zakresie za w pełni wiarygodne. Podkreślić należy, że zeznania odwołującego znalazły potwierdzenie nie tylko w zakwestionowanym przez ZUS zaświadczeniu z dnia 3.01.1973r., ale również w dokumentach z akt osobowych z firmy (...) w N., gdzie odwołujący podjął zatrudnienie po odbyciu służby wojskowej. Z kwestionariusza osobowego z dnia 07.01.1974r. załączonego do tych akt wynika, że odwołujący już wówczas potwierdzał, że w okresie od 01.07.1969r. do 06.01.1972r. był zatrudniony w Kółku Rolniczym w K. jako kierowca. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że powyższy okres zatrudnienia w łącznym wymiarze 2 lat, 6 miesięcy i 6 dni należy odwołującemu zaliczyć do ogólnego stażu pracy, który łącznie z okres uznany przez ZUS wynosi do dnia 31.12.1998r. 27 lat, 6 miesięcy i 14 dni.

Z. M. spełnił też wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do wcześniejszej emerytury wynikające z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Osiągnął wiek 60 lat w dniu 07.09.2010r. i nie jest członkiem OFE (vide: dokumenty z akt emerytalnych).

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 17.09.2014r. i przyznał Z. M. prawo do emerytury począwszy od dnia 01.07.2014 roku tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył on wniosek o świadczenie.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do emerytury, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującemu prawa do wcześniejszej emerytury. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami pozwalającymi na uznanie pracy odwołującego w spornych okresach jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Dopiero na etapie postępowania sądowego po przeprowadzeniu obszernego postępowania dowodowego odwołujący w sposób niewątpliwy wykazał, że zgromadził wymagany ustawą 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.